

AD A U S

Lipsa de caractere cirilice în număr suficient mă face a zăbovi până la încheierea lucrării publicarea actului sinodal din 13 August 1595. Deocamdată observ numai că el e dat, ca scrisoare, către puternicii din Polonia, stăruiind asupra necesității dogmei constantinopolitane, de Nichifor protosinghelul, de Mardarie Mitropolitul moldovean, de Mihail cel muntean, de Agafton al Romanului și de Amfilohie al Rădăuțului. Nichifor iscălește întâiu ca fost vicariu în Constantinopol, apoi Mardarie, în al treilea rând Mihail; urmează Agafton, dar după el aflăm pe Luca de Buzău iscălind grecește, după acesta pe Amfilohie, iar la urmă *pe un Râmnician, Partenie.*

Un articol iscălit S. Dragomir, în «Revista Teologică» din Sibiiu, II, n-le 9-10, adaugă lucruri însemnate, pe temeiul izvoarelor sârbești, cu privire la Sava Brancovici.

Se vede dintr'o icoană dela Hilandar în Atos, descrisă în «Spomenicul» sârbesc pe 1898 (XXXIII), că Longhin Corevici a fost cu adevărat «Mitropolit» de Inău și s'a adăpostit în Țara-Românească, unde lucră icoane, pentru Mateiu Basarab, Doamna Elina și Mitropolitul Teofil, în August 1643, ajutat fiind de fruntași boieri ca Vistierul Stroe, al doilea Vistier Șerban și Udriște Năsturel, pe atunci al doilea Logofăt.

Se pomenește și piatra de mormânt — azi neexistentă —,

dela mănăstirea Comana, a lui Longhin, cu această inscripție : «Cu mila lui Dumnezeu Longhin, cu neamul dintre Corevici-Brancovici, arhiepiscop de Inău».

Tot acolo despre rudele ungurești ale Brancovicilor.

Un studiu al răposatului arhimandrit Ruvarac arată că Ioan patriarh de Ipec în veacul al XVI-lea eră Român.
